

Vederea este reprezentarea în proiecție ortogonală pe un plan, a unei piese nesectionate. Ea conține conturul aparent al piesei sau ansamblului de piese, conturul fiecărei forme geometrice simple care intră în componența piesei, muchiile și liniile de intersecție dintre suprafețele componente (reale sau fictive), vizibile din direcția de proiectare.

În fig. 1. s-au notat: m_r – muchie reală; m_f – muchie fictivă;

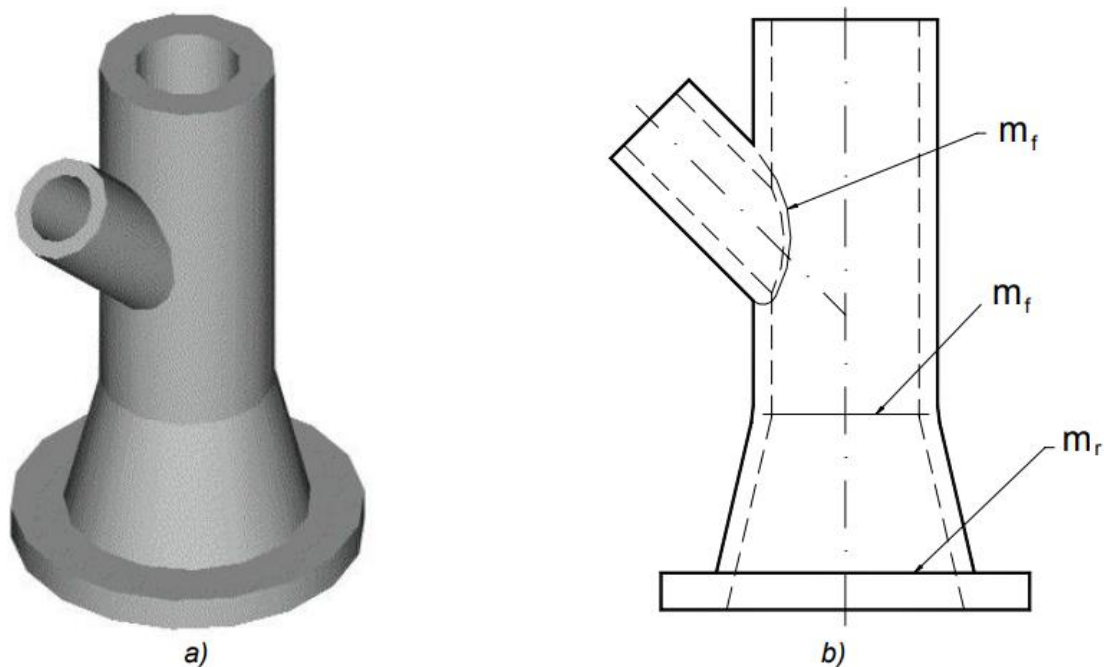

Fig.1. Vederea unei piese

Muchia este linia care separă două suprafețe geometrice simple alăturate ce intră în componența unei piese.

Muchia reală (m_r) este evidentă atunci când suprafețele care se intersectează rezultă prin aşchiere (strunjire, frezare, găurire, alezare, etc.). Aceasta se trasează pe desen cu linie continuă groasă.

Muchia fictivă (m_f) reprezintă intersecția imaginară dintre două suprafețe alăturate racordate prin rotunjire cu ajutorul altei suprafețe. Se întâlnește la piesele obținute prin turnare, forjare, matrițare, etc. Ea se trasează pe desen cu linie continuă subțire. De asemenea, se recomandă ca muchia fictivă să nu atingă (pe desen) conturul aparent al vederii (1-2 mm până la acesta) și să nu se intersecteze cu alte linii fictive sau muchii vizibile (fig.1-b). Dacă, pentru o mai bună claritate a reprezentării, anumite muchii acoperite trebuie să fie arătate pe desen, acestea vor fi trasate cu linie întreruptă subțire (fig.1-b).

Clasificarea vederilor:

- I) În funcție de direcția de proiectare vederile se clasifică astfel:
- **Vedere obișnuită**, conform STAS 614-76 (de dispunere a proiecțiilor) (fig. 2-a și 2-b);
 - **Vedere particulară**, realizată după alte direcții de proiectare decât cele prevăzute de STAS 614-76 (fig., 2-c).

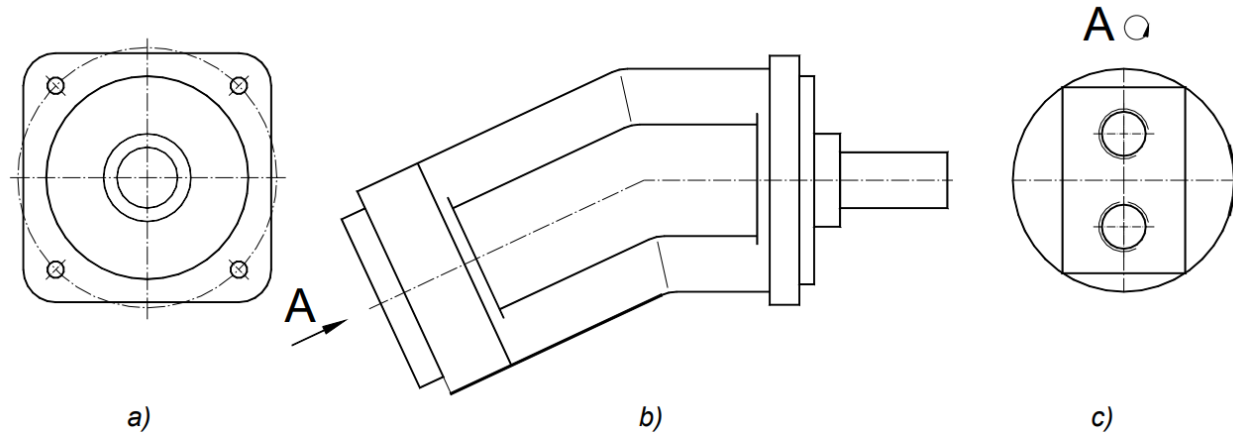

Fig.2. Vederea unei piese

- II) După proporția în care se face reprezentarea obiectului, în:
- **Vedere completă**, în care se reprezintă obiectul complet în proiecția respectivă (fig. 2);
 - **Vedere parțială**, când într-o proiecție este reprezentat în vedere numai un element al obiectului, delimitată printr-o linie de ruptură (fig. 3);
 - **Vedere locală**, când este reprezentat doar un element simetric al obiectului, fără a fi delimitat de linii de ruptură (fig. 4);

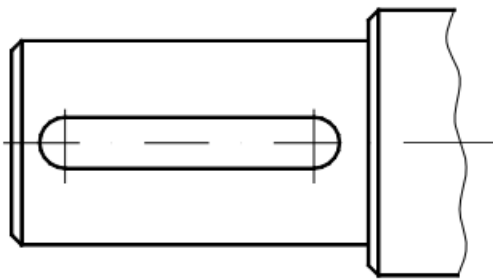

Fig.3. Vederea parțială a unei piese

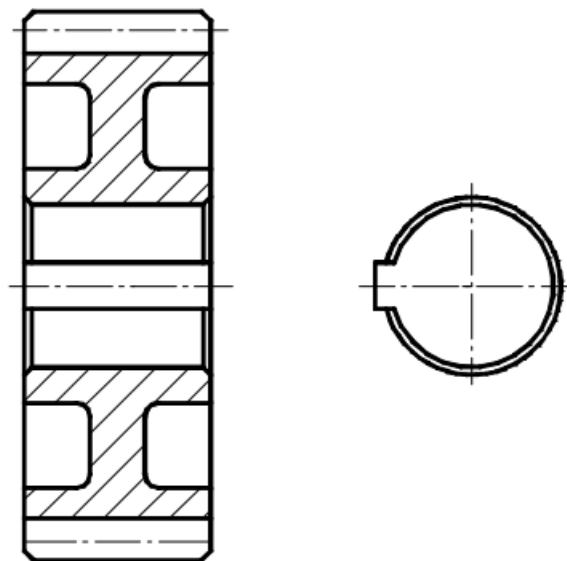

Fig.4. Vederea locală a unei piese

La reprezentarea pieselor în vedere trebuie să se țină seama de următoarele reguli:

- contururile și muchiile vizibile se trasează cu linie continuă groasă;
- contururile și muchiile acoperite (golurile interioare) se trasează cu linie întreruptă subțire;
- relieful suprafețelor striate, ornamentate se reprezintă cu linie subțire pe o mică porțiune din interiorul suprafeței respective.
- fețele paralelipipedelor, trunchiurilor de piramidă, porțiunilor de cilindru teșite plan având formă de patrulater se reprezintă prin trasarea cu linie continuă subțire a celor două diagonale (fig. 5).

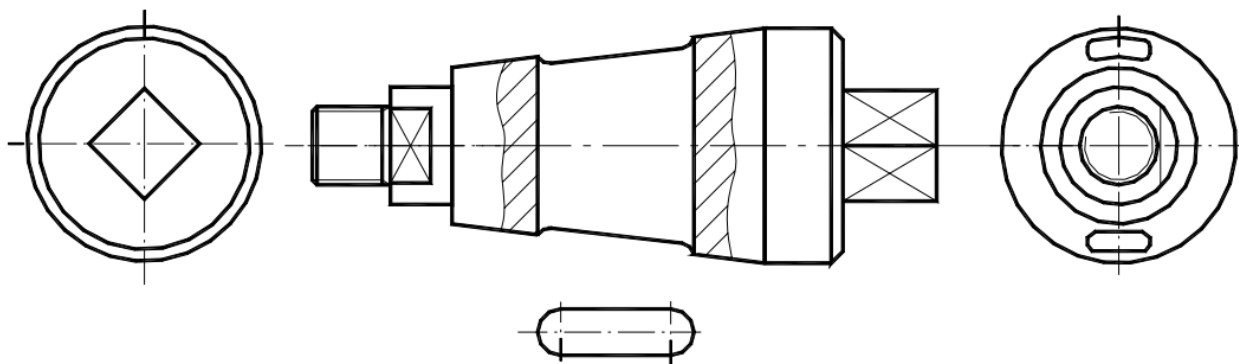

Fig.5. Reprezentarea piesei

Suprafețele striate, care au un relief mărunț uniform, se reprezintă în vedere numai pe o mică porțiune a conturului (fig.2).

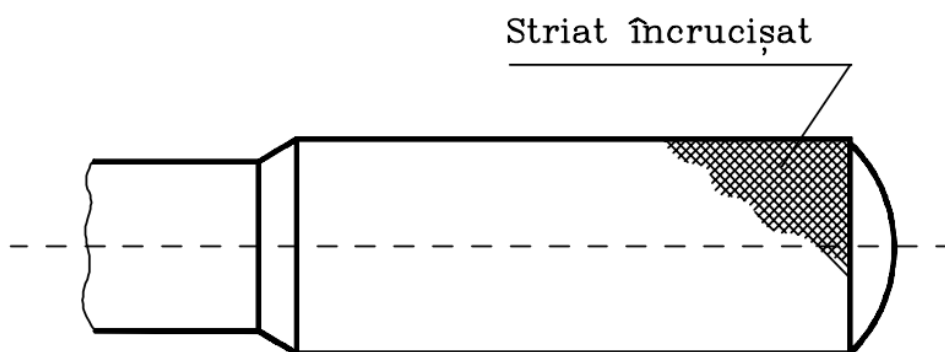

Fig.6. Reprezentarea suprafețelor striate